

Прощай ти уманська станиця

Теноро

1. Про - щай ти у - мансь-ка ста - ни - ця, про - щай ве - се - ла сто-ро-
род-на - я
на, про - щай ко - зач - ка - мо - ло - да -
я, про - щай го - лу - буш - ка мо - я. Про
1.
//я.

1. Прощай ти уманська станиця!
прощай родная сторона!
**Прощай козачка молодая! | 2р.
Прощай голубушко моя! |**

2. Вже скрилось сонце за горою,
не слишно трелі солов'я,
**прощай козачка, Бог з тобою | 2р.
пора садиться на коня |**

3. Козацький конь далеко скачить
козачка ноченьку не спить
**не спить вона ще й гірко плаче | 2р.
печально в хижині своїй |**

4. А мати красотку утішає
не плач козачка доч моя
**тобі давно жених готовий | 2р.
ти будеш в золоті ходиш |**

5. Нельзя, нельзя родна мамаша
такі речі говорить
**останусь милому вірною | 2р.
нельзя, нельзя дружка забить |**